

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)
z 9. septembra 2004^{*}

Vo veci C-72/03,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Commissione tributaria provinciale di Massa Carrara (Taliansko) z 11. decembra 2002, zapísaný do registra Súdneho dvora 18. februára 2003, ktorý súvisí s konaním:

Carbonati Apuani Srl

proti

Comune di Carrara,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení predseda prvej komory P. Jann, sudcovia A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta a K. Lenaerts (spravodajca),

^{*} Jazyk konania: taliančina.

generálny advokát: M. Poiares Maduro,
tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 17. marca 2004,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Carbonati Apuani, v zastúpení: G. Andreani a R. Diamanti, advokáti,

- Comune di Carrara, v zastúpení: A. Calamia, F. Batistoni Ferrara, L. Buselli, G. M. Roberti a A. Franchi, advokáti,

- talianska vláda, v zastúpení: M. Fiorilli, avvocato dello Stato,

- Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: X. Lewis a R. Amorosi, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci G. Bambara, advokát,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 6. mája 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Prejudiciálna otázka sa týka výkladu článkov 23 ES, 81 ES, 85 ES a 86 ES.

- 2 Návrh bol predložený v rámci konania, v ktorom bola položená otázka zlučiteľnosti poplatku vyrubeného Comune di Carrara (ďalej len „obec Carrara“) z mramoru vyťaženého na jej území, ktorý je prepravený mimo územia obce.

Taliansky právny rámec

- 3 Jediný článok zákona č. 749 z 15. júla 1911, v znení článku 55 ods. 18 zákona č. 449 z 27. decembra 1997 (*GURI* č. 302 z 30. decembra 1997) stanovuje:

„Určuje sa poplatok z mramoru vyberaný obcou Carrara za mramor vyťažený na jej území, ktorý je prepravený mimo územia obce. Poplatok uplatní a vyrubí obec na základe osobitného nariadenia vydaného obecnou radou po prerokovaní so sociálnymi partnermi, ak mramor opustí územie obce.“

Obecná rada každý rok pri schvaľovaní rozpočtu obce stanoví výšku poplatku pre nasledujúci rok. Ak však obec príjmy z poplatku využíva na financovanie alebo zabezpečenie dlhodobých záväzkov, môže obecná rada stanoviť výšku poplatku na niekoľko rokov vopred.

Obec môže uznesením obecnej rady za podmienok stanovených obecným alebo provinčným zákonom a po odsúhlasení Giunta provinciale amministrativa [provinčnou správnu radou] rozhodnúť, že prípadne na základe zákona č. 50 z 12. februára 1903 časť príjmov z poplatku sa použije na úhradu výdavkov a záväzkov spojených s výstavbou a prevádzkou prístavu Marina di Carrara a časť na príspevok na poistenie zamestnancov v mramorovom priemysle v Cassa nazionale di previdenza per gli operai (Národná poisťovňa starostlivosti o zamestnancov)....“

- 4 Článok 2 ods. 2 Decreto legge (zákonný dekrét) č. 8 z 26. januára 1999, so zmenami, ktoré zaviedol zákon č. 75 z roku 1999 (*GURI* č. 72, z 27. marca 1999) stanovuje:

„Jediný článok zákona č. 749... treba vykladať v tom zmysle, že poplatok... sa uplatňuje na mramor a vedľajšie produkty z mramoru a stanovuje sa s ohľadom na nároky súvisiace s výdavkami obce priamo alebo nepriamo spojenými s činnosťou miestneho mramorového priemyslu.“

- 5 Na základe týchto ustanovení obec Carrara zaviedla nariadením obce poplatok z mramoru vyťaženého na území obce a prepraveného mimo územia obce. V čase rozhodujúcim pre posúdenie skutočností predmetného prípadu bola sadzba poplatku za mramorové bloky 8 000 ITL za tonu.

- 6 Naopak mramor vyťažený a využívaný na území obce bol od poplatku oslobodený. Súd, ktorý položil otázku, vo svojom uznesení okrem toho uvádza, že oslobodiť od poplatku možno aj mramor využívaný alebo spracovávaný obcami susediacimi s obcou Carrara.

Spor pred vnútroštátnym súdom a prejudiciálna otázka

- 7 Žalobkyňa vo vnútroštátnom spore napadla pred Commissione tributaria provinciale di Massa Carrara platobný výmer, ktorým obec Carrara vyrubila poplatok z mramoru za máj 2001. Žalobkyňa položila súdu otázku týkajúcu sa zlučiteľnosti tohto poplatku s ustanoveniami Zmluvy ES.
- 8 Keďže Commissione tributaria provinciale di Massa Carrara zastáva názor, že poplatok z mramoru možno považovať za clo alebo poplatok s rovnakým účinkom ako clo a jeho vyrubenie by mohlo narušiť hospodársku súťaž, rozhodla o prerušení konania a položila Súdnemu dvoru na rozhodnutie túto prejudiciálnu otázku:

„Sú talianske zákony č. 749 z 15. júla 1911, č. 449 z 27. decembra 1997, ako aj Decreto legge č. 8 z 26. januára 1999 so zmenami zapracovanými do znenia zákona č. 75 z roku 1999 — zavedenie poplatku z mramoru v obci Carrara — v súlade s článkami 23, 81, 85 a 86 Zmluvy o založení Európskych spoločenstiev, v znení platnom po Amsterdamskej zmluve, ktorá bola ratifikovaná v Taliansku zákonom č. 209 z roku 1998?“

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 9 Podľa názoru Komisie nevymedzuje predložené uznesenie v položenej otázke dostatočne presne skutkový a právny rámec, z ktorého vyplynula prejudiciálna otázka. Komisia sa teda domnieva, že žiadosť je neprípustná.
- 10 Z tohto hľadiska treba pripomenúť, že potreba dospieť k výkladu práva Spoločenstva, ktorý by bol užitočný pre vnútroštátny súd, vyžaduje, aby tento súd vymedzil skutkový a právny rámec, z ktorého vychádza položená otázka, alebo aspoň aby vysvetlil skutkovú domnienku, na ktorej spočíva otázka (pozri najmä rozsudok z 26. januára 1993, Telemarsicabruzzo a i., C-320/90 až C-322/90, Zb. s. I-393, bod 6; uznesenia z 19. marca 1993, Banchemo, C-157/92, Zb. s. I-1085, bod 4; z 30. apríla 1998, Testa et Modesti, C-128/97 a C-137/97, Zb. s. I-2181, bod 5, a z 8. júla 1998, Agostini, C-9/98, Zb. s. I-4261, bod 4).
- 11 Súdny dvor ďalej rozhodol, že je nevyhnutné, aby vnútroštátny súd prinajmenšom vysvetlil ako dospel k výberu ustanovení práva Spoločenstva, o ktorých výklad žiada, a aká je súvislosť medzi týmito ustanoveniami a vnútroštátnymi právnymi predpismi aplikovanými v spore (uznesenie z 28. júna 2000, Laguillaumie, C-116/00, Zb. s. I-4979, bod 16).
- 12 V prejednávacom prípade treba konštatovať, že Súdny dvor má dostatok podkladov, ktoré umožňujú dať uspokojivú odpoveď na prejudiciálnu otázku, a to do tej miery, v akej sa týka výkladu článku 23 ES. Na jednej strane predložené uznesenie podrobne vysvetľuje právny rámec poplatku z mramoru, ktorý podľa vnútroštátneho súdu možno považovať za clo alebo opatrenie s rovnakým účinkom. Na strane

druhej vyplýva z predloženého uznesenia skutkový rámec, že žalobkyňa v predmetnom spore, ktorá prepravila mramor mimo územia obce, spochybňuje v konaní pred vnútroštátnym súdom zákonnosť platobného výmeru obce, ktorým sa vyrubil poplatok z mramoru za máj 2001.

- 13 Vnútroštátny súd naopak nepredložil, ako zdôrazňuje generálny advokát v bodoch 18 až 21 svojich návrhov, žiadnu konkrétnu informáciu s ohľadom na vzájomnú súvislosť článkov 81, 85 a 86 ES a vnútroštátnych právnych predpisov aplikovateľných v predmetnom spore. Tento súd zdôrazňuje len to, že poplatok „môže mať vplyv na voľnú hospodársku súťaž“, nevysvetľuje však možné súvislosti medzi poplatkom z mramoru a konaním podnikov, ktoré by mohlo byť v rozpore s pravidlami hospodárskej súťaže.
- 14 Za týchto podmienok je žiadosť o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke prípustná len v časti týkajúcej sa výkladu článku 23 ES.

O prejudiciálnej otázke

- 15 Prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či poplatok ako v tomto prípade poplatok z mramoru vyberaný len jednou obcou členského štátu a postihujúci len jednu kategóriu tovarov — a to mramor vyťažený na území tejto obce — prepravený mimo územia obce, predstavuje poplatok s rovnakým účinkom ako clo.
- 16 Talianska vláda a obec Carrara obhajujú názor, že poplatok z mramoru sa uplatňuje bez rozdielu na mramor vyvázaný do iných členských štátov a na mramor prepravovaný do oblasti Talianska. Keďže poplatok sa nevzťahuje výlučne na tovary

určené na vývoz, nepatrí do oblasti pôsobnosti článku 23 ES. Je nanajvyš vnútroštátnym poplatkom v zmysle článku 90 ES a je v súlade s touto Zmluvou ES, pretože tento poplatok rovnakým spôsobom a na rovnakom stupni komercIALIZÁCIE zaťažuje mramory spracované a uvedené na trh v domovskom štáte a mramory vyvážené do iných členských štátov (rozsudky zo 17. júla 1997, Haahr Petroleum, C-90/94, Zb. s. I-4085, a z 23. apríla 2002, Nygård, C-234/99, Zb. s. I-3657).

- 17 Z tohto hľadiska je potrebné pripomenúť, že Súdny dvor už rozhodol, že poplatok nie je poplatkom s účinkom rovnakým ako clo, ak je vnútroštátnym poplatkom v zmysle článku 90 ES a je súčasťou všeobecného vnútroštátneho daňového systému a vyrubuje sa pri kategórii výrobkov systematicky podľa objektívnych kritérií nezávisle od pôvodu výrobku alebo krajiny určenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. februára 1981, Komisia/Francúzsko, 90/79, Zb. s. 283, bod 14, a zo 16. júla 1992, Legros a i., C-163/90, Zb. s. I-4625, bod 11).
- 18 Ako už bolo uvedené, sporný poplatok na mramor z Carrary sa vyrubí v prípade keď je mramor prepravený mimo územia obce Carrara. Poplatková povinnosť teda vzniká v okamihu opustenia územia obce. Mramor využívaný v obci Carrara je oslobodený od poplatku práve z dôvodu miestneho využitia a nie z objektívnych dôvodov, ktoré sa môžu taktiež uplatniť aj na mramory prepravené mimo obce. Tieto faktory vylučujú kvalifikáciu sporného poplatku ako poplatku vnútroštátneho v zmysle článku 90 ES (pozri rozsudok Legros a i., už citovaný, bod 12).
- 19 Okrem toho treba skúmať, či poplatok, ako v danom prípade poplatok z mramoru, je poplatkom s rovnakým účinkom ako clo v zmysle článku 23 ES.

- 20 Ako už Súdny dvor niekoľkokrát rozhodol, je takéto finančné zaťaženie, aj keď minimálne, uplatňované na vnútroštátny alebo zahraničný tovar z dôvodu jeho prechodu cez hranice, nezávisle od jeho označenia a spôsobu výberu, aj keď nejde o clo vo vlastnom zmysle slova, poplatkom s rovnakým účinkom ako clo v zmysle článku 23 ES (pozri rozsudky z 9. novembra 1983, Komisia/Dánsko, 158/82, Zb. s. 3573, bod 18; Legros a i., už citovaný, bod 13; z 22. júna 1994, Deutsches Milchkontor, C-426/92, Zb. s. I-2757, bod 50; zo 14. septembra 1995, Simitzi, C-485/93 a C-486/93, Zb. s. I-2655, bod 15, a zo 17. septembra 1997, UCAL, C-347/95, Zb. s. I-4911, bod 18).
- 21 Talianska vláda a obec Carrara obhajujú však názor, že zákaz ustanovený v článku 23 ES a opätovne uvedený v článku 25 ES sa vzťahuje len na clo a poplatky s účinkom rovnakým ako clo v obchode „medzi členskými štátmi“.
- 22 Z tohto hľadiska treba pripomenúť, že odôvodnenie zákazu cla a poplatkov s účinkom rovnakým ako clo spočíva v prekážke, ktorú finančné zaťaženie uplatňované pri prekročení hranice predstavuje pre voľný pohyb tovaru (pozri najmä rozsudky z 1. júla 1969, Brachfeld a Chougol, 2/69 a 3/69, Zb. s. 211, bod 14, a z 9. augusta 1994, Lancry a i., C-363/93, C-407/93 až C-411/93, Zb. s. I-3957, bod 25). Zásada colnej únie, ako vyplýva z článku 23 ES, sama vyžaduje, aby bol všeobecne zabezpečený voľný pohyb tovaru nielen v medzištátnom obchode, ale aj širšie v celej oblasti colnej únie. Ak sa články 23 ES a 25 ES vzťahujú výslovne len na obchod medzi členskými štátmi, tak z toho vyplýva, že tvorcovia Zmluvy vychádzali z toho, že v rámci členských štátov nebudú žiadne poplatky s vlastnosťami cla (pozri rozsudok Lancry a i., už citovaný, bod 29).
- 23 Treba ešte zdôrazniť, že roku 1986 Jednotný európsky akt vložil do Zmluvy EHS článok 8a (neskôr článok 7a Zmluvy ES a v súčasnosti po zmene článok 14 ES), ktorý stanovuje cieľ vytvorenie vnútorného trhu do 31. decembra 1992. Článok 14 ods. 2

ES definuje vnútorný trh ako „priestor bez vnútorných hraníc, kde je zabezpečený voľný pohyb tovaru, osôb, služieb a kapitálu“ bez toho, aby sa v tomto ustanovení rozlišovalo medzi medzištátnymi a vnútroštátnymi hranicami.

- 24 Keďže články 23 ES a nasledujúce treba vykladať v spojení s článkom 14 ods. 2 ES, odstránenie poplatkov tak medzi štátmi, ako aj vo vnútri štátov, ktoré majú znaky cla alebo poplatku s rovnakým účinkom, je nevyhnutným predpokladom pre uskutočnenie colnej únie.
- 25 Preto Súdny dvor rozhodol už vo svojich rozsudkoch *Legros a i.* (už citovaný, bod 18), *Lancry a i.* (už citovaný, bod 32) a *Simitzi* (už citovaný, bod 17), že poplatok vyberaný pri prekročení hranice územia vo vnútri štátu je poplatkom s rovnakým účinkom ako clo.
- 26 Okrem toho treba zdôrazniť, že vo vnútroštátnom spore nastolený problém nepredstavuje situáciu odohrávajúcu sa úplne vo vnútri členského štátu. Poplatok z mramoru sa totiž uplatňuje nesporne na každý mramor z Carrary, ktorý prekročí hranice územia tejto obce, bez ohľadu na to, či ide o mramor, kde krajinou určenia je Taliansko, alebo o mramor, kde krajinou určenia je iný členský štát. Poplatok z mramoru teda obmedzuje svojou povahou a svojím obsahom obchod medzi členskými štátmi (pozri rozsudok *Lancry a i.*, už citovaný, bod 30; pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o opatrenie s účinkom rovnakým ako kvantitatívne obmedzenie, rozsudky z 15. decembra 1982, *Oosthoek's Uitgeversmaatschappij*, 286/81, Zb. s. 4575, bod 9; z 15. decembra 1993, *Ligur Carni a i.*, C-277/91, C-318/91 a C-319/91, Zb. s. I-6621, body 36 a 37; z 13. januára 2000, *TK-Heimdienst*, C-254/98, Zb. s. I-151, body 27 až 31, a z 5. decembra 2000, *Guimont*, C-448/98, Zb. s. I-10663, body 21 až 23).

- 27 Obec Carrara však presadzuje, že rôzne okolnosti bránia tomu, aby poplatok z mramoru bol kvalifikovaný ako poplatok s rovnakým účinkom ako clo. V tejto súvislosti upozorňuje na skutočnosť, že poplatok, ktorý je predmetom vnútroštátneho sporu, sa odlišuje od poplatkov v spomínaných rozsudkoch Legros a i., Lancry a i. a Simitzi, pretože je vyrubený územným celkom v nižšej výške a vzťahuje sa na jednu kategóriu výrobkov, t. j. mramor z Carrary, a nie na všetky výrobky prepravované mimo územia obce.
- 28 Tieto tvrdenia nemožno akceptovať. Treba pripomenúť, že článok 23 ES, rovnako ako článok 25 ES, zakazuje akékoľvek peňažné poplatky predstavujúce colnú prekážku obchodu uložené jednostranne orgánom verejnej moci členského štátu (pozri vyššie bod 20). Pre kvalifikáciu poplatku s účinkom rovnakým ako clo je teda veľkosť územného celku, ktorý poplatok vyrubí, irelevantná, ak dotknutý poplatok predstavuje prekážku obchodu vo vnútornom trhu.
- 29 Okrem toho účelom článkov 23 ES a 25 ES je odstrániť všetky colné prekážky obchodu a je irelevantné, či sa poplatok v predmetnom spore týka len určitej kategórie tovarov (pozri rozsudky z 22. apríla 1999, CRT France International, C-109/98, Zb. s. I-2237, a z 21. septembra 2000, Michailidis, C-441/98 a C-442/98, Zb. s. I-7145), alebo všetkých tovarov prepravovaných mimo územia dotknutého územného celku (pozri rozsudky Legros a i. a Lancry a i., už citované).
- 30 Žalovaná vo vnútroštátnom spore poukazuje okrem toho aj na osobitný účel tohto poplatku. Príjmy z neho slúžia na pokrytie výdavkov vzniknutých obci Carrara v dôsledku mramorového priemyslu na jej území. Poplatok je v súlade so všeobecným záujmom všetkých hospodárskych subjektov tohto priemyslu vrátane tých, ktorí dotknuté výrobky vyvážajú na zahraničný trh.

- 31 Súdny dvor už rozhodol, že zákaz cla a poplatkov s účinkom rovnakým ako clo nesúvisí ani s účelom týchto poplatkov, ani so spôsobom použitia príjmov, ktoré sa poplatkami získali (pozri rozsudky z 1. júla 1969, Komisia/Taliansko, 24/68, Zb. s. 193, bod 7, a Simitzi, už citovaný, bod 14). Súdny dvor však uznal, že spoplatnenie, ktoré predstavuje odmenu za službu skutočne poskytnutú hospodárskemu subjektu, ktorý je povinný tento poplatok platiť, vo výške primeranej poskytnutej službe, nie je poplatkom s účinkom rovnakým ako clo (rozsudky z 26. februára 1975, Cadsky, 63/74, Zb. s. 281, bod 8; z 9. novembra 1983, Komisia/Dánsko, 158/82, Zb. s. 3573, bod 19, a CRT France International, už citovaný, bod 17).
- 32 O tento prípad nejde v predmetnom spore. Existuje nanajvýš nepriama súvislosť medzi poplatkom v prejednávacom prípade a službami poskytovanými hospodárskym subjektom, od ktorých sa poplatok vyberá. Z pripomienok obce Carrara vyplýva, že predmetný poplatok má pokryť náklady obce na opravy a prevádzku miestnych komunikácií, vybudovanie infraštruktúry v prístave, starostlivosť o múzeum, výskumy bezpečnosti v mramorových lomoch, vzdelávanie v oblasti banského inžinierstva alebo na sociálnu pomoc zamestnancom. Viaceré z daných služieb sa neposkytujú špeciálne v prospech hospodárskych subjektov prepravujúcich mramor mimo územia obce Carrara.
- 33 Čo sa týka tvrdenia, že „miestne“ hospodárske subjekty platením obecných daní už prispievajú na krytie výdavkov v súvislosti s mramorovým priemyslom, treba zdôrazniť, že poplatok je nezávislý od toho, či príslušný hospodársky subjekt podlieha obecným daniam a viaže sa na prepravu mramoru mimo územia obce.
- 34 V každom prípade skutočnosť, že poplatok vyberaný z dôvodu prechodu vnútroštátnej alebo medzištátnej hranice bol zavedený s cieľom vyrovnať miestne zaťaženie týkajúce sa rovnakého domáceho výrobku, nestačí na to, aby nebol

posudzovaný ako poplatok s rovnakým účinkom ako clo. V opačnom prípade by zákaz poplatkov s rovnakým účinkom ako clo stratil zmysel čo do obsahu i významu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 31. mája 1979, Denkavit, 132/78, Zb. s. 1923, bod 8, a Michailidis, už citovaný, bod 23).

- 35 Z predchádzajúceho vyplýva, že poplatok je vyrubený proporcionálne podľa váhy tovaru a len v jednej obci členského štátu, vzťahujúci sa na jeden druh tovaru vzhľadom na jeho prepravu mimo územia obce, bez ohľadu na skutočnosť, že sa vyrubuje aj pri tovare, ktorého konečné miesto určenia sa nachádza v rámci príslušného členského štátu, poplatkom s rovnakým účinkom ako vývozné clo v zmysle článku 23 ES.

O časovom účinku tohto rozsudku

- 36 Obec Carrara žiada Súdny dvor o časové ohraňenie účinkov tohto rozsudku v prípade, ak dôjde k záveru, že poplatok, ktorý je predmetom prejednávaneho sporu, je nezlučiteľný s príslušnými ustanoveniami Zmluvy. Dovoľáva sa na jednej strane neistoty spojenej s platným právnym rámcom na predmetný poplatok a na druhej strane na finančné následky, ktoré by mal časovo neobmedzený účinok rozsudku na rozpočet obce.
- 37 Je potrebné pripomenúť, že Súdny dvor môže len výnimočne zohľadniť zásadu právnej istoty, typickú pre právny poriadok Spoločenstva, pri obmedzení možnosti dotknutých osôb odvolávať sa na jeho výklad ustanovenia, aby sa nespochybnili právne vzťahy založené v dobrej viere (rozsudky Legros a i., už citovaný, bod 30, a z 23. mája 2000, Buchner a i., C-104/98, Zb. s. I-3625, bod 39).

- 38 Z tohto hľadiska Súdny dvor v rozsudku Legros a i. (už citovaný, body 30 až 36) rozhodol, že z naliehavých dôvodov právnej istoty sa žiaden subjekt nemôže odvolávať na ustanovenia Zmluvy o poplatkoch s rovnakým účinkom ako dovozné clá v súvislosti so žiadosťou o vrátenie poplatkov ako *octroi de mer* (poplatky za používanie dokov) zaplatených pred dňom vyhlásenia uvedeného rozsudku zo 16. júla 1992, s výnimkou žalobcov, ktorí pred uvedeným dňom podali žalobu na súd alebo obdobnú sťažnosť (pozri rozsudok Simitzi, už citovaný, bod 30).
- 39 Sporný poplatok – ako poplatok vyberaný pri prekročení hranice územia vo vnútri členského štátu — je však potrebné kvalifikovať ako poplatok rovnakého druhu ako *octroi de mer* v už citovanej veci Legros a i.. Možno teda pripustiť, že až do 16. júla 1992 mohla obec Carrara zastávať názor, že sporný poplatok je v súlade s právom Spoločenstva.
- 40 Následne tu treba zohľadniť rovnaké odôvodnenie právnej istoty, a teda rozhodnúť, že v rozsudku Legros a i. uvedené časové ohraničenie platí aj pre návrhy na vrátenie peňažných čiastok vybraných vo forme poplatku v predmetnom spore.
- 41 Za rozhodujúci deň pre obmedzenie časových účinkov predmetného rozsudku však nemožno stanoviť žiaden deň po vyhlásení už citovaného rozsudku Legros a i., t. j. po 16. júli 1992. Od tohto okamihu obec Carrara musela vedieť, že sporný poplatok nie je v súlade s právom Spoločenstva.
- 42 Na záver treba upresniť, že na ustanovenia Zmluvy týkajúce sa poplatkov s účinkom rovnakým ako clo sa nemôže odvolávať žiaden subjekt v súvislosti so žiadosťou o vrátenie čiastok zaplatených pred 16. júlom 1992 na základe sporného predpisu o poplatkoch, s výnimkou žalobcov, ktorí pred týmto dňom podali žalobu na súd alebo obdobnú sťažnosť.

O trovách

- 43 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

- 1) Poplatok vyrubený proporcionálne podľa váhy tovaru a len v jednej obci členského štátu, vzťahujúci sa na jeden druh tovaru prepravovaného mimo územia obce, bez ohľadu na skutočnosť, že sa vyrubuje aj pri tovare, ktorého konečné miesto určenia sa nachádza v rámci príslušného členského štátu je poplatkom s rovnakým účinkom ako vývozné clo v zmysle článku 23 ES.
- 2) Na článok 23 ES sa nemožno odvolávať v súvislosti so žiadosťou o vrátenie poplatku z mramoru vyrubeného pred 16. júlom 1992, s výnimkou žalobcov, ktorí pred týmto dňom podali žalobu na súd alebo obdobnú sťažnosť.

Podpisy